

dre helbig Bei, ved den Ordning, som man har vedtaget. Forholdet var imidlertid den Gang saaledes, at Landsthinget med stor Stemmeflerhed vedtog Loven, og jeg var selv med til at vedtage den, fordi Forholdene og Situationen vare saaledes, at vi formentlig ikke havde Andet at gjøre. Forholdene ere anderledes nu. Nærværende Lovforslag er først forelagt Landsthinget, og Landsthinget staar nu med friere Hænder til at kunne overveie Forholdene. Sagen, som den forelaa forrige Gang, blev udsærlig og omstændelig drøftet, og da den da første Forhandling vil være i alle de den Gang tilstedeværende Medlemmers Grindring, vil det vistnok være urigtigt at gentage for meget af det, som den Gang blev udtalt. Jeg har særlig Opfordring til atter denne Gang at ytre mig, fordi jeg udtalte mig forrige Gang, og fordi jeg endnu hylde den samme Anskuelse, men ogsaa paa Grund af den Relation, hvori jeg i min tjenstlige Stilling staar til de Amtstueforhold, som ved det her foreliggende Lovforslag skulle ordnes, nemlig i Ribe Amt. Jeg maa imidlertid dog sige, at det egentlig ikke er af Hensyn til de lokale Interesser, at jeg ønskede at tage Ordet, men det er med Hensyn til det Principielle i Lovforslaget, at jeg atter ønskede at gjøre nogle faa Bemærkninger. Det kan vist være ganske det Samme, i det Mindste er det mig temmelig ligegyldigt, om det Sted, hvor de kongelige Statter og Indtægterne til Amtsfondene og andre saadanne Institutioner modtages, og hvorfra Udbetaling sker paa disse Institutioners Begne, hedder Amtstue, Oppebørselsstue eller Filial, naar kun Forretningerne gaa deres gode Gang paa en for Statens og Alles Interesser betryggende Maade. Dette tror jeg heldigvis, man kan sige, er Tilfældet paa den Maade, hoorpaa Oppebørslerne og Udbetalingerne for Statskassen og Amtsfondene ske. Om der deri nu vil ske en mindre helbig Forandring ved det, der her er foreslaaet, er jo ikke godt at sige; men det forekommer mig, at, naar man har en god og almindelig anerkjendt helbig Ordning, skal man være meget varsom med at røkke ved den, og man skal ikke gjøre det, uden at man erkjender, at der foreligger vægtige Grunde dertil. Det forekommer mig ikke at være Tilfældet, naar man omdanner Amtstuerne paa en saadan Maade, at man for Dele af de paagjældende Amter opretter saakaldte Filialer. Der var forrige Gang temmelig stærk Tale om de Ulemper, en saadan Ordning maatte medføre for Beboerne. Jeg har søgt at gjøre mig bekendt med, hvorvidt det er Tilfældet, og jeg maa tilstaa, at saaledes som Sagen f. Ex. er ordnet for Holbæk Amtstue og Filialen i Kallundborg ved den Instrux, der er givet for dem, tror jeg ikke, at denne Omordning med en Filial medfører særdeles store Ulemper for Beboerne. Saa godt som alle Indbetalinger og Udbetalinger kunne finde Sted ved Filialen, og det staar endog-

saar Beboerne frit for at melde sig, til hvilken af Kasserne de ville, enten til Filialen eller til Amtstuen, saa at, hvis det for Enkelte er særlig bebyrdende, have de dog en Uvei. Mine Betænkneligheder ere derimod, om jeg saa maa sige, paa Statens, paa Regjeringens, paa det Almindeliges Begne. Naar jeg ser hen til den Instrux, der er givet for Kallundborg Filial, vil det være klart for Enhver, at der ved disse Filialer er lavet, om jeg saa maa sige, en meget besværlig og bebyrdende Forretningsgang. Jeg skal ikke trætte Thinget med Detailler i den Retning, men et enkelt Punkt maatte jeg maaste, da jeg jo ikke veed, om arede Medlemmer ere kjendte med Instruxen, som er af 19de Marts d. A., med den arede Formands Tillæbelse fremdrage; det er Str. A. Nr. 1: „De Statter m. v., der direkte betales i Amtstuen“. Det hedder der: „Hovedbøgerne skulle findes ved Amtstuen, hvor Statterne og Afgifterne skulle udregnes, indføres i Hovedbøgerne og i Skattebøgerne, samt en Liste over Totalbøbet for hver enkelt Statteyder med Navn og Folio udfærdiges, hvilken sammen med Skattebøgerne tilføres Filialen, der opkræver Statterne. Ved Amtstuen sker Afkrøvning i Hovedbøgerne paa de forskjellige Konti, naar Afkrøvningen af Kassebogen over det Betalte tilføres Amtstuen fra Filialen. Amtstuen har at udfærdige Restancelisten ved Udgangen af Juni og December Maaned og tilstille Fogden den. Filialen har i rette Tid at indkalde og modtage Skattebøgerne og samlede tilstille Amtstuen dem til deri at indføre Statterne.“ Det vil være nok til at se, hvilken kombineret og kompliceret Forretningsgang det er. Det er aldeles vist, at en saadan Ordning kan til sine Lider blive saa overvældende for en stor Amtstue med en Masse Konti, at der maaste kan være Frygt for, at Vedkommende, dels naar han ikke selv er sin Opgave rigtig voksen, dels naar han ikke er forsynet med udmærket god Assistance, kan gjøre fast. Det vilde være lidet ønskeligt, at det skulde ske. Men min største Betænkning er dog med Hensyn til Filialen. Til at bestyre Filialen er der efter den Fremgangsmaade, der er brugt, sat en enkelt Mand, hvem der er tillagt en, som jeg tror, man maa betegne det, ringe Lønning af 1,800 Kr. uden nogen Kontorholds-godtgjærelse, uden noget Bidrag til at kunne have Hjælp. Det Sneste, han faar, er en Godtgjærelse for Portoer efter Regning. Dette er en meget betænkkelig Omstændighed; thi jeg tror, at det meget let kan blive Tilfældet, at Bestyreren ikke alene kan magte Forretningerne — det anser jeg i de fleste Tilfælde for givet —, og skal han saa af den Lønning desuden lønne Medhjælp, gaar han naturligvis saa meget længere ned. Det var ønskeligt, om det endog var paabudt, at han skulde holde Medhjælp. Han kan jo blive syg, han kan paa anden Maade være forhindret i selv personlig at varetage sine Forretninger, og han kan dog saa ikke